

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Panaszkodnak a fiakkeresek*

Forrás:

Az Ujság

Bp.

(Helv)

1920. ^{IV} 17

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

Osztályozás

Tárgy

385.86

Hely

Idő

1920

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Panaszkodnak a fiakkeresek.

(A drága fuvar daczára ráfizetéssel dolgoznak. — A közönség kezd leszokni a kocsizásról.)

— *Az Ujság tudósítójától.* —

A bérkocsiforgalom körül egyre nagyobb bajok vannak. Hiába mult el a háboru, hiába a kommunizmus és hiába az oláh megszállás, a ragyogó lakkozásu, pompás féderü gummirádlerek és a csodálatos ütemben vágató traperek boldog ideje nem akar visszajönni. Csak a kény kivétellel rozogák, fénytelenek és ütötökopottak a fiakkerkocsik és szájalomraméltó páriák vonszolják előttük nyomoruságos életüket. E mellett ujabban egy más téren is észlelhető jelenség tapasztalható: *valami bojkott-féle a közönség részéről.* A tarifa egy félév óta nem drágult, szabályszerűen most is csak a taxi nyolczszorosát szabad felszámítani és ennek daczára egyre kevesebb az utas.

A standokon állandóan egész sora vesztegel az üres kocsiknak, e miatt aztán egyre szokottabb dolog lesz a *cserkészség*: a fiakkeresek elindulnak és handukolva próbálnak pasast horgászni az utca forgatagából. De érdekes jelenség, hogy ugyanakkor a mikor a közönség kezd rájönni, hogy mégis csak drága dolog a kocsikázás, ugyanakkor a bérkocsisok az elke-seredés paroxizmusával tárgyalják a mai olcsó tarifa miatti rossz helyzetet.

Elmentünk a bérkocsisok ipartársulatába, hogy megtudjuk a panaszkodás okát. Az ipartársulat elnökségének tagjai, herkulestermetű,

Budapest tóváros házinyomdája 1919. pirosposgás urak, szomoruan legyintének a kezükkel és siránkoznak:

— Kérem, — mondja az elnök — nem akarják elhinni, pedig bizony isten, *ráfizetéssel dolgozik ma ez az ipar.* Tessék csak elképzelni, egy mázsa zab 1400 korona, igaz, hogy nem is lehet kapni és csak az ugynevezett *lótáppal* etetnek ma, a melyből naponta jegyre 4 kilót adnak és a melyben *minden van, csak az nincs, a mit a ló szeret,* de ettől eltekintve, egy közönséges lópatkó 40 korona, egy szimpla ostornyél 220 korona, egyetlen sarokcsavar 1 korona 80, valamikor száz darab került ennyibe, egy mázsa széna 250 korona és egy kocsifényvezés, a mely 40 korona volt jobb időkben, most 2400—2500 korona. Ugy hogy még a legkisebb javításra se lehet gondolni, hiszen *a bevétele egy kocsinak alig fizeti ki a napi rezsit* és hol van még a segéd bére és hol van a tulajdonos haszna? A levegőben, kérem, tessék elhinni. A lovak gyengék, mint az árnyék a rossz kocsztól és ugy kell rájuk ügyelni, mint valami ritkaságra, mert ha valami bajuk lesz, ha kidőlnek, akkor vége a mesterségnek. Hiszen egy új ló, még a legközönségesebb is, *legkevesebb huszonezezer koronába kerül.* E miatt sok kettős fogat átalakult egylovassá.

— Bizony kérem, — szól közbe a társulat alelnöke — olyan a helyzet, hogy ha az utas minden pénzét odaadná annak a fiakkeresnek, akkor se volna elég ahhoz, hogy ne fizessenek rá. Teljesen ingyen kocsizik ma a közönség, tessék elhinni, teljesen ingyen...

Az elnök ur megjegyezte végül, hogy erőlyesen sürgetik a tarifaemelést és ha nem kapják meg, akkor igazán nem tudja, hogy meddig lesz még fiakkeripar Budapesten.